ندا شاهرخی کارگردان نمایش «توراندخت» در گفت‌وگو با «ایران»:

تئاتر هنر صلح است

محسن بوالحسنی: «توراندخت» نمایشی است به کارگردانی مشترک نسیم ادبی و ندا شاهرخی که این شب‌ها ساعت ۲۱ در سالن شماره یک سپند روی صحنه می‌رود. این نمایش که متن آن از برتولت برشت است اثری کمدی است و مثل بسیاری دیگر از آثار برشت نگاهی نقادانه و البته آگاهی بخش دارد همان‌طور که خودش معتقد است: «ضرورت اجرای تئاتر ایجاد آگاهی است.» در این اثر هم موسیقی و آواز جایگاه ویژه‌ای دارد که در اجرای این نمایشنامه سعی شده به این موضوع بخوبی پرداخته شود.

■ طراح، دراماتورژ و کارگردان: نسیم ادبی، ندا شاهرخی تهیه کننده: مؤسسه بین‌المللی فانوس هنر پارس بازیگران: عزیز تبیان، شکیبا معتضدی، سهراب صمیمی، رایحه پاشا، دانیال محمدی و... ۱۹ تیر تا ۷ مرداد پردیس سپند (سالن شماره ۱)

عکس: سینا سعیدی

صحنه‌ای از نمایش «توراندخت» با بازی «عزیز تبیان»

■ **از ایده تا اجرا**

ندا شاهرخی یکی از کارگردان‌های این نمایش در گفت‌وگو با «ایران» درباره روند شکل‌گیری ایده تا اجرای این نمایش می‌گوید: «در واقع این نمایش کار پایانی کارگاه ایده تا اجرای مؤسسه فانوس است که من و نسیم ادبی آن را هدایت و کارگردانی کردیم. بچه‌هایی که از ترم‌های مقدماتی با ما همراه بودند و به ترم متوسط و پیشرفته رسیدند و وارد مرحله ایده تا اجرای این کار شدند. در واقع ما فقط با شاگردان مؤسسه خودمان کار را پیش بردیم. آنها را آموزش دادیم و در انتهای دوره پیشرفته‌شان یک کارگاه ایده تا اجرا تعریف کردیم و آن را با بچه‌ها پیش بردیم و هدف‌مان هم این بود که بچه‌ها روی صحنه دیده شوند و از طرفی هم با سختی کار و پیچیدگی‌های آن آشنا شوند. به‌هر صورت از آنجا که کارگاه ایده تا اجرای ما همراه با آموزش بود تقریباً ۶-۷ ماهی طول کشید و تقریباً دو سه ماه هم من و نسیم ادبی داشتیم تکنیک‌های ماسک خنثی و دلقک را با بچه‌ها کار می‌کردیم برای اینکه به این سیستم‌ها و تکنیک‌ها مسلط شوند و بعد متن را شروع کردیم و روی هم از زمانی که آموزش مرتبط با متنی که قرار بود اجرا بشود را شروع کردیم تا کار روی متن و... حدود ۷ تا ۸ ماه طول کشید.» شاهرخی در پاسخ به این سؤال که نمایشنامه برشت چه جذابیت‌هایی برایش داشته که تصمیم به اجرای آن گرفته می‌گوید: «نمایشنامه توراندخت نوشته برشت بسیار نمایشنامه جذابی است موضوعش مرتبط است با ساختارهای قدرت، نقش پول رانت و اختلاس و... ولی نگاهش کمدی است و جهانی را می‌آفریند و در این جهان با استعاره‌ها و نمادها صحبت می‌کند. توراندخت برشت یک اپرای خیلی جدی بوده و برشت با استفاده از نام اپرا و کمی از داستان، یک نمایشنامه دیگری را خلق می‌کند. این نمایشنامه را برشت در سال ۱۹۵۴ نوشته ولی خیلی جالب است که خیلی به‌روز است. نمایشنامه‌های بزرگی مثل آثار برشت، شکسپیر، ایبسن، چخوف و... در هر زمان و هر مکانی قابل اجرا هستند چون محصول قلم و تفکر نوابغ جهان در این حوزه هستند و طوری نوشته شده‌اند که در تمام روزگاران قابل تعمیم و درک باشند.»

■ **فاصله برشتی با مخاطب**

او در بخش دیگری از این گفت‌وگو درباره برخورد آنها با متن برای اجرای نمایشنامه هم می‌گوید: «ما کاملاً وفادار هستیم به متن برشت. ممکن است ۵ درصد کلمات بداهه و یک‌سری چیزهای کوچک توسط بازیگر به کار اضافه شود که آن‌چنان زیاد نیست. در واقع می‌توانم به جرأت بگویم کاملاً متن برشت را اجرا می‌کنیم. البته طبیعتاً دراماتورژی انجام شده چون متنی که خود برشت نوشته سه ساعت است و ما آن را به یک ساعت و ده دقیقه رساندیم و در واقع صحنه‌هایی را حذف کردیم ولی چیزی را به متن و ادبیات برشت اضافه نکردیم یا چیزی از خودمان در نیاوردیم. صرفاً یک‌سری از صحنه‌ها را حذف کردیم تا متن کوتاه‌تر شود. زمان بازبینی هم بازبین‌های محترم اشاره کردند که وقتی متن را خواندند گفتند یک متن طولانی چطور قرار است کوتاه شود ولی وقتی پای کار نشستند، گفتند بسیار قابل تحسین بود که هم به متن وفادار بودید و هم ضمن کوتاه شدن کار، لطمه‌ای در متن اصلی ایجاد نشده است. او اضافه می‌کند: «ما سعی کردیم در اجرا فاصله‌ای که برشت نسبت به بازیگر و تماشاگر مد نظر داشته را عملی کنیم. یعنی وقتی تماشاگر این کار را می‌بیند هم از یک طرف احساس می‌کند این فرد خود نقش است و از یک طرف احساس می‌کند نه خود آن آدم نیست و با آن فاصله دارد و در واقع ما اصلاً به سمت رئالیستی بودن پیش نرفتیم و این فرم بازی بسیار سخت است و برای اینکه بازیگری را بین فرد و نقش ایجاد کنیم که همزمان باید این اتفاق برای تماشاگر بیفتد که نقش را دوست داشته باشد و آن را دنبال کند و در عین حال بفهمد که بازیگری دارد نقش آن را بازی می‌کند. در این اجرا ما از تکنیک ماسک خنثی استفاده کردیم که بسیار تکنیک عالی بود و یک فرم جدید است که بازیگران ما آن را در «توراندخت» تجربه کردند.»

■ **هنر صلح**

شاهرخی در پایان این گفت‌وگو تجربه کار با هنرجویان تئاتر را این‌طور توصیف می‌کند: «تمام تلاش ما این است که شناخت درستی از تئاتر به هنرجوها ارائه بدهیم و این مسأله را برایشان جا بیندازیم که تئاتر جای معروف شدن و پولدار شدن نیست. تئاتر یک شیوه و راه برای زندگی است و شما وقتی واردش می‌شوید مثل یک راه عرفانی باید در تعالی روح‌تان قدم بردارید و با خودتان و جهان به صلح برسید. به همین علت می‌گویند تئاتر هنر صلح است. به‌همین دلیل وقتی هنرجو در یک کار گروهی شرکت می‌کند علاوه‌بر مسئولیت‌های دیگر، نسبت به خودش و گروهی که با آنها کار می‌کند هم مسئول است. باید یکدیگر را دوست داشته باشند تا بتوان یک کار موفق را روی صحنه برد. البته که حتماً مشکلات و چالش‌هایی وجود خواهد داشت اما باید بر همه آنها فائق آمد و به عشق و دوستی فکر کرد. همه اینها به هنرجو کمک می‌کند خودش را بهتر بشناسد و در نهایت اینکه وقتی فرد با خودش به صلح می‌رسد با جهان به صلح می‌رسد و هدف ما این است که این مفهوم تئاتر را برای هنرجویان‌مان روشن کنیم.»

ادای دین هنرمندان «سی صد» به فرهنگ با ۲۶ اجرا و بیش از ۹۰ هزار تماشاگر به پایان رسید

آگاهی از هزار توی فرهنگ

مینا نبئی
روزنامه‌نگار

«آمدند و کندند و سوختند و کُشتند و بردند و رفتند.» اهل ادب این سخن زَرف را، که اکنون مَثَلی مشهور است، موجزترین سخن پارسی در باب رخداد اَسَفبار حمله مغول دانسته‌اند. این جملات پردرد، در کتاب «تاریخ جهانگشا» اثر عطاملک جوینی از زبان یکی از بخارائیان نقل شده است که از آتش این فاجعه تاریخی جان سالم به در برده و به خراسان گریخته بود. شش کلمه‌ای که بار شش جمله و چند سده اندوه و ویرانی ایرانیان را بر دوش می‌کشد؛ اما چرا باید کنسرت- نمایش «سی صد» و آثاری از این دست را به تماشا نشست و حمایت کرد و درباره شاهنامه و سی صد و زبان فارسی اندیشید؟

کنسرت-نمایش باشکوه «سی صد» با آنکه برداشتی آزاد از حماسه و کتابسوزی مغولان است، اما زیبا و تأثیرگذار این واقعه تلخ را روایت می‌کند و از اجتماع تکنولوژی و نمایش و موسیقی و آواز، آمیزه‌ای هنرمندانه می‌سازد که پشت هر تماشاگری را می‌لرزاند و در طول کنسرت چه با صدای دل انگیز نواختن ساز و آواز خوانندگان، چه با اوج گرفتن اجرای اپرا در سکوت مرگبار ویرانی‌ها و چه با جملات تأثیرگذار متن نمایشنامه و نورپردازی و... بارها و بارها اشک و لبخند حاضرین را در هم می‌آمیزد.

متن نمایشنامه کنسرت-نمایشِ ملی میهنی سهراب پورناظری که نوشته محمد رحمانیان است، فاخر و قوی جلوه‌گری می‌کند. کارگردانی امیر جدیدی قابل توجه و آهنگسازی تهمورس پورناظری، چون همیشه، دلنشین است. حضور رضا بهرام، خواننده پاپ و بازیگران توانمند و پیشکسوت و همچنین موزیک متن آمیخته به نوای ایرانی، در شمار ارزش‌های افزوده این اثر است و این همه سبب شده است که این شب‌ها «سی صد» با چند هزار مخاطب در مجموعه سعدآباد روی صحنه برود.

اما موضوع اصلی این نمایش که به نظر می‌رسد بیش از آنچه آمد، درخور تأمل و عنایت باشد، علاوه بر روایت حمله مغول، پاسداری از کتاب شاهنامه و در معنای وسیع‌تر، فرهنگ و زبان فارسی است. آنچه بزرگان سرزمینمان نیز بسیار بر آن کوشیده‌اند و توصیه کرده‌اند.

■ **چقدر شاهنامه را می‌شناسیم؟**

از این رهگذر است که باید پرسید: به راستی ما با این اندازه از میهن دوستی‌مان چقدر شاهنامه را می‌شناسیم؟ به جز چند نام رستم و سهراب و سیاوش و افراسیاب چه از شاهنامه به خاطر داریم؟ آگاهیم که چرا ایران و توران سال‌های سال جنگیدند و خون هزاران انسان بی گناه بر زمین ریخت؟ خبر داریم چرا نوشدارو به سهراب نرسید؟ شنیده‌ایم که نداشتن کدام مهارت ارتباطی دودمان اشکانیان را برانداخت و سلسله ساسانی را به پادشاهی و قدرت رساند؟ یا اینکه می‌دانیم رستم، ابرپهلوان شاهنامه که سالیان سال میهنمان را از گزند دشمنان حفظ کرد، چه شد که به دست برادر خویش به قتل رسید؟ یا چگونه رستم و اسفندیار، دو پهلوان نامبردار ایرانی به جان هم افتادند و اسفندیار جوان که چون سهراب از سرمایه‌های انسانی ایران زمین بود، به خاک سرد و سیاه افتاد؟ می‌دانیم که خانواده شهدای جنگ‌ها از زمان شاهنامه یعنی هزار سال پیش، در فرهنگ غنی سرزمینمان مستمری می‌گرفتند و تحت حمایت بودند؟ از اختراع شطرنج به دست ایرانیان و بزرگی‌های بزرگانی چون بزرگمهر و گودرز و پیران چیزی شنیده‌ایم؟ و خبر داریم که شاهنامه تنها کتابی است که علاوه بر ستایش خداوند و مدح و منقبت پیامبر(ص)، به تفصیل در ابتدایش خرد ستوده می‌شود و اثری خردبنیان و انسان محور است؟ مستحضریم که فردوسی، حکیم بزرگ توس، علاوه بر زبان فارسی، تاریخ و پیشاتاریخ و فرهنگ و رسوم و آیین‌های ارزشمند سرزمینمان را به همت و ثروت و به بهای عمر خود در شاهنامه حفظ کرد؟ و به خاطر داریم که شاهنامه فردوسی گاهی تنها سند مستند برخی وقایع تاریخی است؟ و این بزرگمرد دهقان افزون بر شاعر بودن، مورخ راستینی است که گزینشی عمل نکرده و تاریخ و اندیشه و فرهنگ جامعه را بدون سانسور و به روشنی در شعرش بازتاب داده است؟

چه ارزشمندند آثار فرهنگی چون «سی صد» که این افتخارات و داشته‌ها را به یاد ما می‌آورند و حس کنجکاوی فرزندانمان را برمی‌انگیزانند. صاحبنظران یکی از دارایی‌های ملی و از عوامل حرکت رو به جلو و توسعه را، حافظه تاریخی برشمرده‌اند. سعدی نیز بر آن است که:

قدرت حافظه گر راست نیاید در فکر/
عمر اگر صرف شود بر سر تکرار چه سود؟

■ **شاهنامه به مثابه «ابرمتن»**

شاهنامه ابر متنی است که در لایه حماسه و رزم و بزمش، غرور و افتخار می‌آفریند و بی هیچ اغراق می‌توان گفت که بن‌مایه بسیاری از اندیشه‌های نابی که در آثار شاعران پس از فردوسی وجود دارد، ریشه در شاهنامه دارد. جلال خالقی مطلق، شاهنامه پژوه بنام ایرانی، می‌گوید: «شاهنامه، کتاب نیست؛ کتابخانه است و امروزه اهمیت زبان فارسی در کنار اهمیت هویت تاریخی، فرهنگی و ملی، مهم‌ترین آموزه این کتاب است.»

از نشانه‌های هوش و ذکاوت فردوسی همین بس که شاهنامه را که به نثر بود، به شعر درآورد تا در حافظه مردمان ایران زمین باقی بماند و نسل به نسل و سینه به سینه به فرزندان این آب و خاک انتقال یابد و بدین گونه اثر ارجمند خود و زبان فارسی را جاودانه گرداند. «سی صد» از این نظرگاه ارزشمند و قابل تأمل است که می‌خواهد ارجمندی آثار گرانسنگ و کهن ایرانی را آشکار کند تا توده مردم دریابند این گنج‌های متروکه تا چه اندازه دانش و آگاهی در پستو و هزارتوی فرهنگ نهاده‌اند؛ و این است وظیفه هنر و هنرمند.

گفتنی‌ست هنرمندان کنسرت- نمایش «سی صد» با ۲۶ اجرا برای بیش از ۹۰ هزار تماشاگر به فرهنگ سرزمین خود ادای دین کردند.

عکس: ایسنا

آمار مجوزهای دفتر موسیقی اعلام شد

۱۲۶ کنسرت در سه ماه نخست سال ۱۴۰۱

آمار مجوزهای صادره دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی طی سه ماه نخست سال ۱۴۰۱ اعلام شد. به گزارش روابط عمومی دفتر امور موسیقی، در سه ماهه اول سال ۱۴۰۱، برخلاف بهار دو سال گذشته که اجراهای صحنه‌ای به‌دلیل شیوع ویروس کرونا به‌صورت آنلاین و برخط برگزار شد، ۱۲۶ اجرای صحنه‌ای مجوز دریافت کردند و تعداد دفعات اجرای این برنامه‌ها به ۳۲۸ نوبت اجرا رسید. از این تعداد ۹۶ اجرا در ژانر پاپ، ۱۳ اجرا در گونه ردیف دستگاهی، ۶ اجرا در گونه تلفیقی، ۸ اجرا محلی و ۳ اجرا موسیقی کلاسیک بوده است. لازم به ذکر است با توجه به تفویض اختیار در بخش اجرای صحنه‌ای به اداره کل ارشاد استان‌ها، این آمار فقط مربوط به مجوزهایی است که توسط دفتر موسیقی صادر شده و مجوزهای صادره توسط ادارات کل استان‌ها را شامل نمی‌شود. آمار سراسری نیز به‌زودی و به تفکیک استان‌ها اطلاع‌رسانی می‌شود. در مدت یاد شده، ۲۱ آلبوم موسیقی مجوز دریافت نموده است. از این تعداد ۹ آلبوم در ژانر پاپ، ۲ آلبوم سنتی، ۵ آلبوم تلفیقی، ۱ آلبوم محلی و ۴ آلبوم در ژانر موسیقی کلاسیک بوده است. ۸۰ تک آهنگ و ۵۱ نماهنگ نیز در این مدت از دفتر موسیقی مجوز انتشار دریافت کرده است. حضور رسمی سه گروه موسیقی ایرانی در خارج از کشور و حضور ۴ گروه خارجی برای اجرا در ایران و همچنین صدور مجوز انتشار ۱۴ کتاب گویا از دیگر اقدامات دفتر موسیقی در سه ماهه نخست سال جاری بوده است. در سه ماهه نخست سال جاری در بخش تأسیس و تمدید مجوز مراکز تولید و تکثیر آثار صوتی و تصویری و همچنین استودیوهای صدابرداری، ۱۳ مجوز صادر شده است.

امروز در محل مؤسسه اطلاعات برگزار می شود

برپایی مراسم بزرگداشت احمد مهدوی دامغانی

مراسم بزرگداشت احمد مهدوی دامغانی (نویسنده و پژوهشگر نامدار) مهدی محقق، محمود مهدوی دامغانی، سیدعلی موسوی گرمارودی، سیدعلی محمد سجادی، غلامعلی حدادعادل، محمدعلی آذرشب، احمد جلالی، کارل ارنست، رضا مختاری، فریده مهدوی دامغانی و علی مهدوی دامغانی امروز چهارشنبه، پنجم مردادماه از ساعت ۹ تا ۱۲ در دفتر مؤسسه روزنامه اطلاعات برپا خواهد شد. رونمایی از اثر تازه منتشر شده مهدوی دامغانی با عنوان «گلشن معنا» و پخش فیلم مستند از دیگر برنامه‌های این مراسم خواهد بود. احمد مهدوی دامغانی متولد ۱۳ شهریور ۱۳۰۵ مشهد بود که ۲۷ خرداد ماه در ۹۵ سالگی در امریکا درگذشت. از آثار او می‌توان به «از علی آموز اخلاص عمل»، «رساله درباره خضر»، «شاهدخت والاتبار شهربانو»، «در باغ روشنایی» «گزیده حدیقةالحقیقة»، «گزیده‌ای از شعر سعدی به زبان عربی»، «کشف الحقائق نَسَفی - تحقیق و تحشیه»، «المَجدی فی أنساب الطالبیین» (تحقیق)، «نَسمه‌السَحر بذکر من تشیع و شعر» (تصحیح، تحقیق)، «دیوان خازن (عبدالله بن احمد خازن)» (تصحیح و تحقیق) و «الوحشیات (ابوتمام)» (تصحیح) اشاره کرد. «حاصل اوقات» به اهتمام علی محمد سجادی، «مقالاتی در حدیث دیگران»، «یاد یاران و قطره‌های باران» به کوشش علی محمد سجادی و سعید واعظ، «یاد عزیزان در برگزیزان» به همت علی محمد سجادی و سعید واعظ و «در برف پیری» جمع‌آوری علی محمد سجادی و سعید واعظ از مجموعه مقالات او هستند.

اخبار

محمود سالاری در آیین پایانی «جشنواره فرهنگی و هنری یاریگران زندگی» مطرح کرد

هنر باید در عرصه‌های کاربردی و اجتماعی ورود جدی‌تری داشته باشد

مراسم اختتامیه دومین جشنواره یاریگران زندگی با معرفی و تجلیل از برگزیدگان جشنواره، با حضور محمود سالاری معاون امورهنری، عاطفه خادمی مشاور اجتماعی وزیر فرهنگ وارشاد اسلامی، علیرضا کاظمی قائم مقام دبیرکل ستاد مبارزه با موادمخدر، محمد جمالو معاون ستاد مبارزه با مواد مخدر، محمدحسین اسماعیلی مدیرکل دفتر آموزش و جمعی از مدیران در فرهنگسرای نیاوران برگزار شد. در این مراسم محمود سالاری معاون امور هنری در ادامه با تقدیر از برگزاری این جشنواره گفت: این رویداد بسیار مهم و حائزاهمیت است

و شایستگی نگاه ویژه برای برگزاری به‌صورت سالانه و مداوم در همه نقاط کشورمان را دارد. ما با کمک و همراهی استادان و هنرمندان در اقصی نقاط کشورمان آمادگی لازم در آموزش رایگان هنر و برنامه‌های هنری ویژه را در این راستا داریم تا در پیشگیری و مبارزه با اعتیاد گام‌های مؤثری برداریم. او افزود: امیدوارم در سال‌های آتی این جشنواره به‌صورت مستمر با حضور گسترده همه هنرمندان و در همه عرصه‌های بخش فرهنگ و هنر برگزار شود. هنر باید در عرصه‌های کاربردی و اجتماعی ورود جدی‌تری داشته باشد و حوزه آسیب‌های اجتماعی عرصه‌ای است که همه انسان‌ها بویژه هنرمندان تمایل دارند در آن اثرگذار باشند و بی‌شک با برنامه‌ریزی و سازماندهی دقیق می‌توان زمینه حضور بیش از پیش هنرمندان را در این عرصه فراهم کرد و مجموعه وزارت ارشاد و معاونت هنری آمادگی کامل خود را در این زمینه اعلام کرده و دست همکاری و همیاری خود را به سوی سایر نهادها از جمله ستاد مبارزه با موادمخدر می‌گشاید.

محمدحسین اسماعیلی هم ضمن خیرمقدم به میهمانان و تشکر از تلاش همه دست‌اندرکاران برگزاری جشنواره با تأکید بر اهمیت توجه به مقوله پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی گفت: آسیب‌های اجتماعی در جوامع کنونی به اصلی‌ترین چالش در مسیر توسعه و پیشرفت تبدیل شده است و متولیان و برنامه ریزان برای مقابله با آن راهکارهای متعددی را برنامه‌ریزی کرده‌اند و این جشنواره سعی دارد تا با زبان هنر به معرفی معضل آسیب‌های اجتماعی، اعتیاد و مواد مخدر بپردازد و امسال در دومین دوره این جشنواره شاهد ارسال آثار ارزشمندی در رشته‌های مختلف فرهنگی، هنری هستیم. اسماعیلی در ادامه گفت: در مجموع حدود ۴۰۰ اثر در رشته‌های نقاشی، عکس، پوستر، شعر، نمایشنامه‌نویسی از ۲۸ استان کشور به دبیرخانه جشنواره ارسال شد و ۱۰۷ اثر به بخش اصلی و نمایشگاهی جشنواره راه یافتند. او با ابراز امیدواری از برگزاری رویدادهایی به منظور پیشگیری از معضلات اجتماعی با زبان هنر گفت: امیدوارم برگزاری رویدادهایی اینچنین با زبان هنر و نگاه هنرمندان خوب کشورمان، بتواند گام‌های مؤثری در جهت آگاهی بخشی به جامعه در راستای ریشه کنی آسیب‌های اجتماعی باشد. عاطفه خادمی مشاور وزیر در امور اجتماعی و دبیر ستاد جمعیت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با تأکید بر اهمیت توجه ویژه و جدی به مقوله معضلات و آسیب‌های اجتماعی گفت: پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی رسالتی است بر عهده ما که در همه حوزه‌ها به فراخور تغییر و تحولات اجتماعی بویژه زبان و ابزار هنری باید به آن پرداخت. کاظمی قائم مقام دبیرکل ستاد مبارزه با موادمخدر با تشکر از برگزاری دومین جشنواره یاریگران زندگی گفت: نگاه این جشنواره و هنرمندانی که توجه و دغدغه آنها اعتیاد و آسیب‌های اجتماعی است بسیار ارزشمند و ستودنی است. او خاطرنشان کرد: هنرمند و معجزه هنر ظرفیت‌های فراوانی برای شناساندن این معضلات در جامعه دارد و امیدوارم با درک مشترک و هم‌افزایی با وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی با تولید آثار هنری و انتشار آن در جامعه و تهیه نقشه راه بتوانیم به نتایج مثبت برسیم. در پایان مراسم از هنرمندان برگزیده تجلیل و به نفرات برگزیده جوایزی اهدا شد و سپس مدعوین از نمایشگاه آثار برگزیده جشنواره در نگارخانه فرهنگسرای نیاوران بازدید کردند.

در نشست خبری رویداد «رویازی» مطرح شد

به دنبال دیکته به هنرمندان نیستیم

فرهنگی/ پیچ انیمیشن «رویازی» چند سالی است به همت حوزه هنری و با محوریت جذب سرمایه برای تولیدات انیمیشنی برگزار می‌شود. در این رویداد افراد حرفه‌ای در سراسر کشور، طی فراخوانی طرح‌های خود را ارسال می‌کنند و پس از پایش، برای حضور در دوره‌های آنلاین دعوت خواهند شد. چهارمین دوره این رویداد ۲ ماه پیش با انتشار فراخوان از سوی سازمان سینمایی سوره فعالیت خود را آغاز کرد و به همین منظور ظهر روز گذشته (سه‌شنبه چهارم مردادماه) با برگزاری نشست خبری با محور اهداف و برنامه‌های این رویداد و راهبردهای مرکز انیمیشن حوزه هنری برگزار شد. در ابتدای این نشست، حمیدرضا جعفریان رئیس سازمان سینمایی سوره اعلام کرد: «رویازی» علاوه بر تقویت سرمایه‌گذاری در انیمیشن، به دنبال تقویت تقسیم عادلانه سرمایه‌گذاری و در کنار آن کشف تیم‌های خوب انیمیشن در سراسر کشور است. به گفته او به احتمال زیاد امسال اکران یک فیلم انیمیشن هم به این حمایت‌ها اضافه خواهد شد. علیرضا مافی مدیر مرکز انیمیشن حوزه هنری در بخشی از این نشست با اشاره به هنرمندان انیمیشن که در حال خدمت به تولیدات خارجی هستند و انتقاد از نقش مدیریت دولتی جهت ایجاد فضا برای فعالان انیمیشن، از پیشنهاد واژه جایگزین پیچینگ گفت: «سال گذشته اعلام کردیم برای آغاز خلق ادبیات نیازمند این هستیم که برای واژه پیچینگ، واژه بهتری داشته باشیم که در نهایت پیشنهاد می‌دهیم به جای واژه پیچ از واژه «پرتاب» استفاده کنیم و از این به بعد بگوییم «رویداد پرتاب انیمیشن.» به گفته او در این دوره قرار است بین ۸ تا ۱۰ ایده انیمیشن برای جذب سرمایه معرفی شوند. او این نوید را داد که مرکز انیمیشن حوزه هنری قرار است روی یک سریال انیمیشن ۳۰۰ دقیقه‌ای سرمایه‌گذاری کند. مافی درباره حمایت از تفکرات مستقل از حوزه انیمیشن گفت: «معتقدم باید از فکر مستقل حمایت شود و حوزه در این سال‌ها چنین مسأله‌ای را دنبال می‌کند، ما به دنبال دیکته فکری به هنرمندان نیستیم کما اینکه از تفکرات خود نیز غافل نخواهیم بود.» مافی از «لوپتو» به عنوان اولین اثر سینمایی تولید حوزه نام برد و از برنامه‌هایی برای اکران بین‌المللی آن گفت.